Linka 17 - David Michal

Pane průvodčí super den, hlásím krásnou jízdu.
Říkám vám vítr je jako fén, ráno v průjezdech zpívá.
Ta dívka, tam v tričku purpurovým, to snad páni se mi jen zdá,
já když nasedám ona mizí jako dým, deset HP v úsměvu má.

Jen co na příští zase vystoupím, tramvaj dál pádí,
říkám, vám nikdy nepochopím, proč se z ní zas dívá.
Ta dívka, tam v tričku purpurovým, to snad páni se mi jen zdá,
já když nasedám ona mizí jako dým, deset HP v úsměvu má.

Ta dívka tam já z Marsu spad, to snad páni se mi jen zdá,
v tom svým tričku v sen se mění, já chci spát a ona jezdí linkou 17, linkou 17.

Vsázím svý slunce manžestrový, tramvaj zítra ráno,
potkám jí v tričku purpurovým, záhadnou i známou.
Ta dívka, tam v tričku purpurovým, to snad páni se mi jen zdá,
já když nasedám ona mizí jako dým, deset HP v úsměvu má.

Ta dívka tam já z Marsu spad, to snad páni se mi jen zdá,
V tom svým tričku v sen se mění, já chci spát a ona jezdí linkou 17.

Ta dívka tam já z Marsu spad, to snad páni se mi jen zdá,
V tom svým tričku v sen se mění, já chci spát a ona jezdí linkou 17, linkou 17.